

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: ULYKKEN RAMMER ALLE

Citation: Aarestrup, Emil: "ULYKKEN RAMMER ALLE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid61244/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

ULYKKEN RAMMER ALLE.

I Silke stod Grevinden
Blandt Blomster paa Altanen,
Og svang den lette Solskjerm,
Og kasted Brød til Svanen.

Ulykken rammer Alle!

Paa sine Knæe i Haugen,
Bag Ranken og Melonen,
Laae, med de brune Hænder,
Blandt Ukrudt Lugekonen.

Ulykken rammer Alle!

Hun vendte halvt sit Aasyn
Mørkt imod Slottets Fløie:
„Gud trøste os, som Trældom
Og Solens Brand maae døie!“

Ulykken rammer Alle!

Og Prindsens Jæger svang sig
Af Hesten svedt og støvet;
Sølv paa hans Klæder funkled
Som Morgendug paa Løvet.

Ulykken rammer Alle!

Og han Grevinden rakte
Et Brev med Guldrand ziret;
Hun læste henrykt Brevet,
Og kysede Papiret.

Ulykken rammer Alle!

Men Greven stod bag Døren —
Det Syn ham ei forlystet —
Han stødte hende Dolken
Til Hæftet ind i Brystet.

Ulykken rammer Alle!

„Kom hjem, kom hjem, Margrethe!“
Skreg en fortvivlet Stemme
Fra Haugeportens Gitter:
„Det Barn, som du lod hjemme —“

Ulykken rammer Alle!

„Vor lille Søn, som smilte
Da du forlod ham, Qvinde,
Er styrtet ned i Brønden,
Og Ingen kan ham finde.“

Ulykken rammer Alle!
